

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי שאחזו קורדייקוס, ואמר כתבו גט לאשתי - לא אמר כלום.												
אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס, וחזר ואמר לא תכתבו - אין דבריו האחרונים כלום.												
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו ולא על הן הן - הרי אלו יכתבו ויתנו.												
מאי קורדייקוס?												
דנכתיב חמרא חדתא דמעצרתא.	שמואל:											
וליתני: מי שנשכו יין חדש												
הא קמ"ל, דהא רוחא קורדייקוס שמה.												
למאי נפקא מינה?												
לקמיעא.												
מאי אסותיה?												
בישרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא.												
לשימשא בת יומא - כוזא דמיא בת תרי יומי - סיכורי בת תלתא יומי - בשרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא. לשימשא עתיקא - ליתי תרנגולתא אוכמתי וליקרעה שתי וערב, וליגלחיה למציעתא דרישיה ולותביה עילויה, ונחניה עילויה עד דמיסרך, ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה, ולימוד ולסליק וליתב.	אביי, אמרה לי אם:											
ואי לא, ליכול כתי, ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה, ולימוד ולסליק וליתב.												
לשימשא - בישרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא.												
לתלגא - בישרא שמינא אגומרי, וחמרא חייא.												
רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא, הוה מגנו ליה אתלגא												
למחר אמרו ליה: מאי ניהא ליה למר דלייתו ליה?												
אמר: הני כל דאמינא להו מיפך אפכי, אמר להו: בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא, אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא	[רב עמרם חסידא]											
שמעה ילתא ומעילה ליה לבי מסותא, ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוה דמא, וקאי בישריה פשיטי פשיט.												
רב יוסף איעסק בריחיא.	[רב יוסף]											
רב ששת איעסק בכשורי	[רב ששת]											
גדולה מלאכה שמחממת את בעליה.	אמר: [רב ששת]											
א"ל ריש גלותא לרב ששת: מ"ט לא סעיד מר גבן?												
א"ל: דלא מעלו עבדי, דחשידי אבר מן החי.												
א"ל: מי יימר?												
אמר ליה: השתא מחוינא לך.												
א"ל לשמעיה: זיל גנוב, אייתי לי חדא כרעא מחיותא, אייתי ליה.												
אמר להו: אהדמו לי הדמי דחיותא, אייתו תלת כרעי אויתבו קמיה.												
אמר להו: הא בעלת שלש רגלים הוא?												

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-		statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ- answer! proof- ראיה- proof!		Talmud Navigator										
מקרא-key:	גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מקרא-key:	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	פסוק אייתו חדא מעלמא, אותיבו קמיה.													סז:
	אמר ליה לשמעיה: אותביה נמי להך דיך													סז:
	אותבה.													סז:
	אמר להו: האי בת חמש רגלים הוא?													סז:
	אמר ליה: אי הכי, ליעבדו קמיה (שמעיה) דמר וליכול													סז:
	א"ל: לחיי.													סז:
	קריבו תכא קמיייהו, ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה ריסתנא דחנקא חמתא													סז:
	גששיה ושקלה כרכה בסודריה.													סז:
	לבתר דאכיל, אמרי ליה: איגניב לן כסא דכספא													סז:
	בהדי דקא מעייני ואתי, אשכחיה דכרכה בסודריה, אמרי ליה: חזי מר, דלא מיכל קא בעי אלא לצעורן													סח:
	אמר להו: אנא מיכל אכלי, וטעמי ביה טעמא דחזירא.													סח:
	אמרי ליה: חזירא לא עביד לן האינדא													סח:
	אמר להו: בדקו בדוכתיה													סח:
	אוכמא בחזירא וחזירא באוכמתא - לקותא היא	דאמר רב חסדא:												סח:
	בדוק אשכחיה.													סח:
	כי קא נפיק, כרו ליה בירא ושדו ליה ציפתא עליויה, ואמרי ליה: ליתי מר לינח													סח:
	נחר ליה רב חסדא מאחוריה													סח:
	אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקיך													סח:
	אמר ליה: (שמואל ב' ב') נטה לך על ימינך או על שמאלך.													סח:
	אמר ליה לשמעיה: מאי קא חזית?													סח:
	אמר ליה: ציפתא דשדיא													סח:
	אמר ליה: הדר מינה.													סח:
	לבתר דנפק, אמר ליה רב חסדא: מנא הוה ידע מר?													סח:
	אמר ליה: חדא, דנחר לי מר ועוד, דפסק לי ינוקא פסוקא ועוד, דחשידי עבדי דלא מעלו.													סח:
	(קהלת ב') עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושרות													סח:
	שרים ושרות - אלו מיני זמר													סח:
	ותענוגות בני האדם - אלו בריכות ומרחצאות													סח:
	שדה ושרות - הכא תרגימו: שידה ושדותן	[הכא תרגימו]												סח:
	שידתא.	במערכת אמרי:												סח:
	שלש מאות מיני שדים היו בשיחין, ושידה עצמה אינו יודע מה היא.	רבי יוחנן:												סח:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
שידא ושידתין.	אמר מר, הכא תרגימו:										
שידה ושידתין למאי איבעי ליה?											
דכתיב: (מלכים א' ו') והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה וגו'											
אמר להו לרבנן: היכי אעביד?											
אמרו ליה: איכא שמירא דאייתי משה לאבני אפוד.											
אמר להו: היכא אישתכח?											
אמרו ליה: אייתי שידה ושידתין כבשינהו אהדדי, אפשר דידיעי ומגלו לך.											
אייתי שידה ושידתין כבשינהו אהדדי											
אמרי: אנן לא ידעינן, דילמא אשמדאי מלכא דשידי ידע.											
אמר להו: היכא איתיה?											
אמרי ליה: איתיה בטורא פלן כריא ליה בירא ומליא ליה מיא ומיכסיא בטינרא וחתמיה בגושפניקה, וכל יומא סליק לרקיע וגמר מתיבתא דרקיעא, ונחית לארעא וגמר מתיבתא דארעא, ואתי סיר ליה לגושפניקה ומגלי ליה ושותי, ומכסי ליה וחתים ליה ואזיל.											
שדריה לבניהו בן יהודע, יתב ליה שושילתא דחקיק עלה שם ועזקתא דחקיק עלה שם, וגבבי דעמרא וזיקי דחמרא.											
אזל כרא בירא מתתאי, ושפינהו למיא וסתמינהו בגבבי דעמרא, וכרא בירא מעילאי ושפכינהו לחמרא וטמינהו, סליק יתיב באילנא.											
כי אתא סיריה לגושפניקא, גלייה אשכחיה חמרא, אמר, כתיב: (משלי כ') לץ היוין הומה שכר וכל שוגה בו לא יחכם. וכתיב: (הושע ד') זנות ויין ותירוש יקח לב, לא אישתי.											
כי צחי, לא סגי ליה, אישתי רוה וגנא.											
נחית, אתא, שדא ביה שושילתא, סתמיה.											
כי אתער הוה קא מיפרזל											
א"ל: שמא דמרך עלך שמא דמרך עלך											
כי נקיס ליה ואתי, מטא דיקא חזי ביה שוייה, מטא לבינתא שוייה, מטא גבי כותבא דההיא או מלחא, נפקא איחננא ליה, כפא לקומתיה מינייהו איתבר ביה גרמא, אמר, היינו דכתיב: (משלי כ"ה) ולשון רכה תשבר											
חזא סמיי דהוה קא טעי באורחא, אסקיה לאורחיה.											
חזא רויא דהוה קא טעי באורחא, אסקיה לאורחיה.											
חזא חדוותא דהוה קמחדי לה, בכה.											
שמעיה להווא גברא דהוה קאמר לאושכפא עביד לי מסאני לשב שני, אחיך.											
חזא ההוא קסמא דהוה קסים, אחיך.											
כי מטא להתם, לא עיילוה לגביה דשלמה עד תלתא יומי.											
יומא קמא אמר להו: אמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה?											
א"ל: אנסיה מישתיא											
שקל לבינתא אותיב אחברתה.											
אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו, הכי אמר לכו: הדור אשקויה.											
למחר אמר להו: ואמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה?											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרו ליה: אנסיה מיכלא												סח: !
שקל לבינתא מחברתא אותבה אארעא.												סח: !
אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו, הכי אמר לכו: נגידו מיניה מיכליה.												סח: !
לסוף תלתא יומי עייל לקמיה שקל קניא ומשח ארבעה גרמידי ושדא קמיה, א"ל: מכדי כי מיית ההוא גברא לית ליה בהדין עלמא אלא ד' גרמידי, השתא כבשתיה לכולי עלמא ולא שבעת עד דכבשת נמי לדידי?												סח: !
א"ל: לא קא בעינא מינך מידי, בעינא דאיבנייה לבית המקדש וקא מיבעי לי שמירא												סח: ! ◇
א"ל: לדידי לא מסיר לי, לשרא דימא מסיר ליה, ולא יהיב ליה אלא לתרנגולא ברא דמהימן ליה אשבועתיה.												סח: ! ◇
ומאי עבד ביה?												סח: !
ממטי ליה לטורי דלית בהו ישוב, ומנח לה אשינא דטורא ופקע טורא, ומנקיט מייתי ביוזני מאילני ושדי התם והוי ישוב.												סח: ! ◇
והיינו דמתרגמינן: נגר טורא.												סח: ! ◇
בדקו קינא דתרנגולא ברא דאית ליה בני, וחפויה לקיניה זוגיתא חזירתי.												סח: ! ◇
כי אתא בעי למיעל ולא מצוי, אזל אייתי שמירא ואותביה עלויה												סח: ! ◇
רמא ביה קלא שדייה, שקליה												סח: ! ◇
אזל חנק נפשיה אשבועתיה.												סח: !
מאי טעמא כי חזיתיה לההוא סמיא דהוה קא טעי באורחא, אסיקתיה לאורחיה?	אמר ליה בניהו:											סח: ?
אמר ליה: מכרזי עליה ברקיעא דצדיק גמור הוא, ומאן דעבד ליה ניחא נפשיה זכי לעלמא דאתי.												סח: ! ◇
ומאי טעמא כי חזיתיה לההוא רויא דקטעי באורחא, אסיקתיה לאורחיה?	[בניהו]											סח: ?
א"ל: מכרזי עליה ברקיעא דרשע גמור הוא, ועבדי ליה ניחא נפשיה כי היכי דליכליה לעלמא.												סח: ! ◇
מאי טעמא כי חזיתיה לההוא חדוותא, בכית?	[בניהו]											סח: ?
אמר ליה: בעי מימת גברא בגו תלתין יומין, ובעיא מינטר ליבם קטן תליסרי שנין.												סח: ! ◇
מאי טעמא כי שמעתיה לההוא גברא דאמר ליה לאושכפא עביד לי מסאני לשב שנין, אחיכת?	[בניהו]											סח: ?
אמר ליה: ההוא שבעה יומי לית ליה, מסאני לשב שנין בעי												סח: ! ◇
מ"ט כי חזיתיה לההוא קסמא דהוה קסים, אחיכת?	[בניהו]											סח: ?
אמר ליה: דהוה יתיב אבי גזא דמלכא, לקסום מאי דאיכא תותיה.												סח: ! ◇
תרחיה גביה עד דבנייה לבית המקדש.												סח: ○
יומא חד הוה קאי לתודיה												סח: ○
כתיב: (במדבר כ"ד) כתועפות ראם לו, ואמרינן: כתועפות - אלו מלאכי השרת, ראם - אלו השדים, מאי רבותיכו מינן?	אמר ליה: [שלמה]											סח: ○ ◇
א"ל: שקול שושילתא מינאי והב לי עיזוקתך, ואחוי לך רבותאי.												סח: ○
שקליה לשושילתא מיניה ויהיב ליה עיזוקתיה												סח: ○ ◇
בלעיה, אותביה לחד גפיה ברקיעא ולחד גפיה בארעא, פתקיה ארבע מאה פרסי.												סח: ○ ◇
(קהלת א') מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש. (קהלת ב') וזה היה חלקי מכל עמלי	על ההיא שעתא אמר שלמה:											סח: ■ ◇

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	טז
מאי זזה?																		סח:
מקלו	חד: [רב/שמואל]																	סח:
גונדו.	וחד: [רב/שמואל]																	סח:
היה מחזרו על הפתחים, כל היכא דמטא אמר: (קהלת א') אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים.																		סח:
כי מטא גבי סנהדרין, אמרו רבנן: מכדי שוטה בחדא מילתא לא סריך, מאי האי?																		סח:
אמרו ליה לבניהו: קא בעי לך מלכא לגביה?																		סח:
אמר להו: לא.																		סח:
שלחו להו למלכותא: קאתי מלכא לגבייכו?																		סח:
שלחו להו: אין, קאתי.																		סח:
שלחו להו: בידקו בכרעיה																		סח:
שלחו להו: במוקי קאתי, וקא תבע להו בנידוטייהו, וקא תבע לה נמי לבת שבע אימיה.																		סח:
אתויה לשלמה והבו ליה עזקתא וששילתא דחקוק עליה שם																		סח:
כי עייל חזייה, פרה																		סח:
ואפילו הכי הוה ליה ביעתותא מיניה. והיינו דכתיב: (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על יריכו מפחד בלילות.																		סח:
מלך והדיוט	חד: [רב/שמואל]																	סח:
מלך והדיוט ומלך.	וחד: [רב/שמואל]																	סח:
לדמא דרישא																		סח:
ליתי שורבינא ובינא ואסא דרא, וזיתא והילפא, והילפי דימא ויבלא, ולישלוקינהו בהדי הדדי, ולנטול תלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא, ותלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא.																		סח:
ואי לא, ליתי ורדא חורא דקאי בחד דרא ולישלקיה, ולינטול שיתין כסי אהאי גיסא דרישא, ושיתין כסי אהאי גיסא דרישא.																		סח:
לצלחתא																		סח:
ליתי תרנגולא ברא, ולישחטיה בזוזא חורא אהוא גיסא דכייב ליה, ונזדהר מדמיה דלא לסמינהו לעיניה, וליתלייה בסיפא דבבא, דכי עייל חייף ביה, וכי נפיק חייף ביה.																		סח:
לברוקתי																		סט:
ליתי עקרבא דשב חומרי ונייבשיה בטולא, ונישחוק תרתי מנתא כוחלא וחדא מנתא מיניה, ולימלי תלתא מכחלי בהאי - עינא ותלתא מכחלי בהאי עינא, טפי לא לימלי, דאי לא - פקע עיניה.																		סט:
לשברירי דליליא																		סט:
ניתי שודרא ברקא וניסר חדא כרעא מיניה וחדא כרעא מכלבא, וניטרפו ינוקי חספא אבתריה, ולימרו ליה: אסא כלבא אכסא תרנגולא, וליגבי שב אומצי משבעה בתי וליתבינהו ניהליה בצינורא דדשא, וניכלינהו בקלקולי דמתא, בתר הכי לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי: שברירי דפלוני בר פלוניתא שבקינהו לפלוני בר פלוניתא וליחרו לכלבא בבביתא דעיניה.																		סט:
לשברירי דיממא																		סט:
ליתי שבעה סומקי מגואו דחיותא וניטוניהו אחספא דאומנא, וליתיב איהו מגואי ואיניש אחרינא מאבראי, ונימא ליה עירא: הב לי דאיכול, ונימא ליה האיך פתיחא: סב איכול, ובתר דאכיל ליתבריה לחספא, דאי לא - הדרי עילויה.																		סט:
לדמא דאתי מנחירא																		סט:
ליתי גברא כהן דשמיה לוי, וליכתוב ליה לוי למפרע.																		סט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-מי שאחזו	מאי דאמר													
מימרא	מאי דאמר													
ואי לא, ליתי איניש מעלמא, וניכתוב ליה אנא פפי שילא בר סומקי למפרע.														סט.
ואי לא, ניכתוב ליה הכי טעם דלי במי כסף טעם דלי במי פגם.														סט.
ואי לא, ליתי עיקרא דאספסתא ואשלא דפורייתא עתיקא, וקורטסא ומוריקי וסומקא דלוליבא, ונקלינהו בהדי הדדי, וליתי גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתילתא, ולטמיש בחלא וניגדבל בקיטמא דדין, וניתיב בנחיריה.														סט.
ואי לא, ליחזי אמת המים דאזלת ממזרח כלפי מערב, ונפסע וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי גיסא, ונישקול טינא בידיה דימינא מתותי כרעא דשמאליה, ובידיה דשמאלא מתותי כרעא דימיניה, וניגדול תרתי פתילתא דעמרא וניטמיש בטינא, וניתיב בנחיריה.														סט.
ואי לא, ליתי תותי מרזבא ונייתו מיא ולישדו עליה, ולימרו: כי היכי דפסקי הני מיא ליפסוק דמיה דפלניא בר פלניא.														סט.
לדמא דאתי מפומא														סט.
בדקינן ליה בגילא דהיטתא, אי סריך - מריאה קאתי ואית ליה תקנתא, ואי לא - מכבדא קאתי ולית ליה תקנתא.														סט.
והאנן איפכא תנן:	רב אמר לרב אשי:													סט.
ניטל הכבד ולא נשתייר הימנה כלום, הריאה שניקבה או שחסרה	[תנן]													סט.
כיון דמפומיה קאתי, אימר איתמוחי איתמה.	אמר ליה: [רב אשי]													סט.
אי מריאה קאתי אית ליה תקנתא.	אמר מר:													סט.
מאי תקנתיה?														סט.
ליתי שבעה כוני מפירמא דסילקא, ושבעה כוני פירמא דכרתי, והמשה כוני פרידא, ותלתא כוני דטלפחי, וכונא דכמונא וכונא דחבלי, וכנגדן כנתא פטירתא, וליבשיל וליכול, ולישתי אבתריה שיכרא חריפא דטבת.														סט.
לככא														סט.
ליתי תומא יחידאה ונימריסה במישחא ומילחא, ונתביה אטופראי דאליונא דהוא גיסא דכייב ליה, ונהדר ליה גדנפא דלישא, וניזודהר לבישריה דקשי להיורא.	רבה בר רב הונא:													סט.
לחינכי														סט.
חומתי כי ממרו, ועיקרא דחומתי עדיף מממרו, ונינקוט בפומיה - הני לאוקומי.	רבי יוחנן:													סט.
לבשולי - ליתיי פארי דריש נפייא, וטלפחי בעפרייהו, ושובלילתא וחומרתא דכשותא, ונינקוט כאמגוזא בפומיה.														סט.
לאיפתוחי - לינפח ליה חבריה תחלי חזירתא בגילא דהיטתא.														סט.
לאסוקי - ליתי עפרא מטולא דבית הכסא, וניגבול בדובשא וניכול דמעלי ליה.														סט.
לברסם														סט.
ליתי כי פיסתקא דנישדור, וכי אמגוזא דחלבניתא דובשניתא, ומלי תרוודא דובשא חזירא, ומלי נטלא בת מחוזא חמרא נקידא, ונישלוקינהו בהדי הדדי, וכי בשיל נשדור בשיל ליה כוליה.														סט.
ואי לא, ליתי רביעתא דחלבא דעיוזא חזירתי וניטייפיה אתלת קלחי כרבא, וניבחשיה בגוזא דמרמהין, וכי בשיל גוזא במרמהין בשיל ליה כוליה.														סט.
ואי לא, ליתי נפקי דכלבא חזירא וניגבול בנטפא, וכמה דאפשר נפקא לא ניכול, דמפריק.														סט.
לגירא														סט.
ליתי גירא דלילתא וניפכיה, ונשדי מיא עלויה ונשתי.														סט.
ואי לא, ליתי ממיא דאישתי מינייהו כלבא בליליא, וניזודהר מגילויא.														סט.
לגילויא														סט.
אנפכא דחמרא חייא.														סט.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>key- מקרא-:</p>	
גיטין-מי שאחזו	מימרא	מאן דאמר			
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
למורסא					סט: ◊
אנפקא דחמרא באהלא תולאנא.					סט: ■
לפירחא דליבא					סט: ◊ ■
ליתי תלת ברושייתאא דשערי ונשטרינהו בכמכא דלא עבר עליוה ארבעין יומין וניכול, ונשתי אבתריהו חמרא מרקא.					סט: ■
וכל שכן דפרח ליביה	רב אחא מדיפתי לרבינא:				סט: ך
אנא - ליוקרא דליבא אמרי.	אמר ליה: [רבינא]				סט: ◊ !
לפירחא דליבא					סט: ◊ ■
ליתי תלת ברושייתאא דחטי ונישטרינהו בדובשא וניכול, ונישתי אבתריהו חמרא חייא.					סט: ■
לצרחא דליבא					סט: ◊ ■
ליתי תלת ביעי נינייא וביעתא דכמונא וביעתא דשומשימי וליכול.					סט: ■
לכאב מעי					סט: ◊ ■
ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא, וכל יומי נשתי מאה מינייהו בחמרא.					סט: ■
רבינ דמן נרש עבד לה לברתיה דרב אשי מאה וחמשין מהני דידן, ואתסיא.					סט: ○
לכירצא					סט: ◊ ■
אנפקא דחמרא באטרפא דעראה.					סט: ■
לכירצא חירא					סט: ◊ ■
ליתי ביזרא גלגילא וניציריה בשיסתג, וניתיריה במיא ונשתיה, ונודהר מבינתא, דאי לא - מנקבא לה למעיניה.					סט: ■
למיסר					סט: ◊ ■
סיסין רטיבא במיא					סט: ■
למישרא					סט: ◊ ■
יבישתא במיא					סט: ■
וסימנך: איצא רטיבא דסכר נהרא.					סט: ■
לטחלא					סט: ◊ ■
ליתי שב ביני דמיא ונייבשינהו בטולא, וכל יומא נישתי תרתי ותלתא בחמרא.					סט: ■
ואי לא, ליתי טחלא דציפרתא דלא איתתח ונטחיא בתנורא, ונוקי להדיה ונימא: כי היכי דיביש האי טחלא, ניבש טחליא דפלונני בר פלוניתא:					סט: ■
ואי לא, ניטחיה ביני אורבי דביתא חדתא, ונימא הכי.					סט: ■
ואי לא, ליבקי שכבא דשכיב בשבתא, ונישקליה לידיה ונותבה אטחליה, ונימא: כי היכי דיביש האי ידא, ניבש טחליא דפלונני בר פלוניתא.					סט: ■
ואי לא, ניתי ביניתא וניטווייה בי נפחא, וניכליה במיא דבי נפחא ונישתי ממיא דבי נפחא.					סט: ■
ההיא עיזא דהות שתיא מיא דבי נפחא, אישתחית ולא אישתכח לה טחלא.					סט: ○
ואי לא, ליפתח חביתא דחמרא לשמיה.					סט: ■

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		מקרא-key:
גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
אי אית ליה חביאת דחמרא, לא אתי לקמיה דמר אלא מרגל בפת שחרית, דמעליא לכולי גופיה.	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:			סט:
לרושחא			◊	סט:
ליתי אקיקא ואילווא, ואספירכא ומרתכא, וחומרתא דפילון ושיאפא דחמימתא, ונינקט בשחקי דכיתנא בקייטא ודעמר גופנא בסיתוא.			■	סט:
ואי לא, לישתי שיכרא מרקא.			■	סט:
לשיגרנא			◊	סט:
ליתי פתאי דמוניני, וניגנדריה שיתין זימני אהא מטחחיה, ושיתין זימני אהא מטחחיה.			■	סט:
לצמירתא			◊	סט:
ניתי תלת ניטופייתא מישחא דכופרא, ותלת ניטופייתא איצרא דכרת, ותלת ניטופייתא דחמרא נקידא, ולישדי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום.			■	סט:
ואי לא, ליתי אונא דזיקא, ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין.			■	סט:
ואי לא, ליתי חוטא דזהוריתא דשדתייה דומה בת דומה, וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין.			■	סט:
ואי לא, ליתי כינה דזכר ונקבה, וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום, וכי משתין, נשתין אסיסנא יבישתא בצינורא דדשא ונעיין בחומרתא דנפק' מיניה, דמעליא לכולהו צימרא.			■	סט:
לצימרא ברא			◊	סט:
ליתי תלתא גריבי סופלי ותלתא גריבי אטרף אדרא, ונישלוקינהו כל חד לחודיה ולתיב בינייהו, ולתבינהו בתרתי משיכלי ונתי פתורא וננה עלויה, וניקום מעילוי האי ולתיב עליו האי, ומעילוי האי ולתיב עליו האי, עד דניסק ביה הבלא ולסחי מינייהו, וכי שתי, ממיא דאדרא לישתי, ממיא דסופלי לא לישתי, משום דמיעקרי.			■	סט:
לצימרא גוונא			◊	סט:
ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי, ונישלוקינהו בעפרייהו וניכול, ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או ענבי תאלא במים.			■	סט:
לחזזיתא			◊	ע.
ליתי שב חיטי ארזנייתא וניקלינהו אמרא חדתא, ונפיק משחא מינייהו ונישוף.			■	ע.
רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים לדבר אחר, ואיתסי.			○	ע.
האי מאן דמחו ליה באלונכי דפרסאי מיחייא לא חיי, אדהכי והכי ניספו ליה בשרא שמינא אגומרי וחמרא חייא, אפשר דחיי פורתא ומפקיד אביתיה.	שמואל:		◊	ע.
האי מאן דבלע זיבורא מיחייא לא חיי, אדהכי והכי נשקיה רביעתא דחלא שמזג, אפשר דחיי פורתא ומפקיד לביתיה.	רב אידי בר אבין:		◊	ע.
אכל בשר שור בלפת, ולן בלבנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז - אחזתו אחילו.	רבי הושע בן לוי:		◊	ע.
והממלא כריסו מכל דבר - אחזתו אחילו.	תנא:		◊	ע.
אפי' מתמרי.	רב פפא:		◊	ע.
פשיטא			■	ע.
סד"א, הואיל ואמר מר:			!	ע.
תמרי - משבען ומשחנן ומשלשן ומאשרן ולא מפנקן	[אמר מר]		!	ע.
אימא לא, קמ"ל.			!	ע.
מאי אחילו?			^	ע.
אש של עצמות.	רבי אלעזר:		!	ע.

<p>❖ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

גיטין-מי שאחזו		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא															
מאי אש של עצמות?				^											
אש גרמי.		אביי:		!											
מאי אסותיה?				^											
כמהו שקיב? תלוא השבעא חורט, והא ער דמחט. כמהו שקיב? אביי קנא, והא יתו דאכל ושתי ועייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה, ומייתו ליה בונא דשתיא דטלפחי ובונא דחמרא עתיקא, אכול שלישי ושתה שלישי והנה שלישי, לכשתכעוס תעמוד על מילואך.		אביי, אמרה לי אם:		! ◇											
הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים, יהא רגיל בטיבול קיץ וחורף, סעודתך שהנאתך ממנה משוך ידך הימנה, ואל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקבך.		אליהו לר' נתן:		◇											
האי מאן דשתי טיליא חוירא - אחזתו ויתק.		תני ר' חייא:		◇											
שיתין מיני חמרא הוו, מעליא דכולהו - סומקא ריחתנא, גריעא דכולהו - טיליא חוירא.		מר עוקבא:		◇											
האי מאן דיתב בצפרני ניסן גבי נורא, ושייף משחא ונפיק ויתיב בשמשא - אחזתו ויתק.		רבי יהודה:		◇											
הקיו דם ושימש מטתו - הוויין לו בנים ויתקין, הקיזו שניהם ושימשו - הוויין להן בנים בעלי ראתן.		רבי חסדא:		◇											
לא אמרן אלא דלא טעים מידי, אבל טעים מידי לית לן בה.		רבי יהודה:		◇											
בא מן הדרך ושימש מטתו - הוויין לו בנים ויתקין.		תנו רבנן:		◇											
הבא מבית הכסא, אל שימש מטתו עד שישהה שיעור חצי מיל, מפני ששד בית הכסא מלוה עמו, ואם שימש - הוויין לו בנים נכפים.		רבי פפא:		◇											
המשמש מטתו מעומד - אוחזתו עוית, מיושב - אוחזתו דלריא, היא מלמעלה והוא מלמטה - אוחזתו דלריא.		רבי יהושע בן לוי:		! ◇											
מאי דלריא?				^											
סם דלריא - דרדרא.				^											
מאי דרדרא?		אביי:		!											
מוריקא דחוהי.				O											
רבי פפא אליס ובלע ליה רב פפי אליס ושדי ליה.		רבי יוחנן:		◇											
מי שאינו בקי בדרך ארץ, ליתי ג' קפיזי קורטמי דחוהי, ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונישתי.				◇											
הן הן החזירוני לנערותי.				◇											
שלשה דברים מכחישים כחו של אדם, ואלו הן: פחד, דרך, ועון.				◇											
פחד, דכתיב: (תהלים לח) לבי סחרחר עובני כחי				◇											
דרך, דכתיב: (תהלים ק"ב) ענה בדרך כחי				◇											
עון, דכתיב: (תהלים לא) כשל בעוני כחי.				◇											
שלשה דברים מתיזין גופו של אדם, ואלו הן: אכל מעומד, ושתה מעומד, ושימש מטתו מעומד.				◇											
חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים, ואלו הן: אכל ועמד, שתה ועמד, הקיז דם ועמד, ישן ועמד, שימש מטתו ועמד.				◇											
ששה העושה אותן - מיד מת, ואלו הן: הבא בדרך ונתיגע, הקיז דם, ונכנס לבית המרחץ, ושתה ונשתכר, וישן על גבי קרקע, ושימש מטתו.				◇											
והוא שעשאן כסידרן.		רבי יוחנן:		◇											
כסידרן - מת, שלא כסידרן - חליש.		אביי:		◇											

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
גיטין-מי שאחזו	מאי דאמר				
מימרא	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
איני? והא מעורת עבדה ליה לעבדה תלת מינייהו ומית				ז	ע:
ההוא כחוש הוה.				!	ע:
שמונה - רובן קשה ומיעוטן יפה, ואלו הן: דרך, ודרך ארץ, עושר, ומלאכה, יין, ושינה, חמין, והקזת דם.				■	ע:
שמונה ממעטים את הזרע, ואלו הן: המלח, והרעב, והנתק, בכייה, ושינה על גבי קרקע, וגדגדניות, וכשות שלא בזמנה, והקזת דם למטה - כפלים.				■	ע:
כשם שקשה למטה כפלים, כך יפה למעלה כפלים.	תנא:			■	ע:
למטה - למטה מן הביצים, למעלה - למעלה מן הביצים.	רב פפא:			■	ע:
וכשות שלא בזמנה.				■	ע:
כשם שקשה שלא בזמנה, כך יפה בזמנה.	תנא:			■	ע:
זמנה - תמוז, שלא בזמנה - טבת, יומי ניסן ויומי תשרי - לא מעלו ולא קשו.	רב פפא:			■	ע:
אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס, וחזר ואמר אל תכתבו - אין דבריו האחרונים כלום.				■	ע:
כותבין ונותנין גט לאלתר	ר"ש בן לקיש:			■	ע:
אין כותבין אלא לכשישתפה.	רבי יוחנן:			■	ע:
מ"ט דר"ל?				^	ע:
אין בדבריו האחרונים כלום.	דקתני:			■	ע:
ור' יוחנן?				ז	ע:
אין בדבריו האחרונים כלום, דלכי מתציל לא צריך למיהדר אימלוכי ביה, ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה.	אמר לך: [רבי יוחנן]			!	ע:
במאי קמיפלגי?				^	ע:
ר"ל מדמי ליה לישן	[ריש לקיש]			!	ע:
ור' יוחנן מדמי ליה לשוטה.	[רבי יוחנן]			!	ע:
ור' יוחנן נמי לידמיה לישן				ז	ע:
ישן לא מחוסר מעשה, האי מחוסר מעשה.				!	ע:
ור"ל נמי נידמיה לשוטה				ז	ע:
שוטה לא סמיה בידן, האי סמיה בידן, בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא.				!	ע:
ומי אמר ר' יוחנן הכי?				ז	ע:
שחט בו שנים או רוב שנים, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	והאמר רב יהודה אמר שמואל:			■	ע:
ראוהו מגויד או צלוב על הצליבה, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	ותניא:			■	ע:
הכי השתא, התם דעתא צילותא היא, וכחישותא הוא דאתחילה ביה, הכא דעתא שגישתא היא.				!	ע:
ומי אמר שמואל הכי?				ז	ע:
שחט בו שנים או רוב שנים וברח - מעידין עליו	והאמר רב יהודה אמר שמואל:			■	ע:
ואי ס"ד חי הוא, אמאי מעידין עליו?				ז	ע:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-</p>												
גיטין-מי שאחזו	מימרא	מאן דאמר												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
אמרי: הי הוא וסופו למות.														ע:
אלא מעתה, יהא גולה על ידו														ע:
שחט בו שנים או רוב שנים - ה"ז אינו גולה	אלמה תניא:													ע:
חיישין שמא הרוח בבלתו	הא איתמר עלה, א"ר הושעיא:													ע:
אי נמי, הוא קירב את מיתתו.														ע:
מאי בנייהו?														ע:
איכא בנייהו, דשחטיה בביתא דשישא ופירכס אי נמי, דשחטיה בברא ולא פירכס.														ע:
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך כו'.														ע:
וליחוש דלמא שיחיא דלאו לאו נקטיה, אי נמי שיחיא דהן הן נקטיה														ע:
דאמרינן ליה בסירוגין.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:													ע:
וליחוש דלמא שיחיא דסירוגין נקטיה														ע:
דאמרינן ליה חד לאו ותרין הן, ותרין לאו וחד הן.														ע:
אומרים לו דברים של ימות החמה בימות הגשמים, ושל ימות הגשמים בימות החמה.	דבי רבי ישמעאל תנא:													ע:
מאי ניהו?														ע:
אילמא גלופקרי וסדיני														ע:
ליחוש דלמא קורא אחדיה, א"נ חמה אחדיה														ע:
אלא בפירי.														ע:
חרש שיכול לדבר מתוך הכתב, כותבין ונותנין גט לאשתו.	רב כהנא אמר רב:													ע:
מאי קא משמע לך?	רב יוסף:													ע:
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו ועל הן הן - הרי אלו יכתבו ויתנו	תנינא:													ע:
אלם קאמרת? שאני אלם	אמר ליה רבי זירא:													ע:
מדבר ואינו שומע - זהו חרש, שומע ואינו מדבר - זהו אלם, וזהו הרי הן כפקחין לכל דבריהם.	דתניא:													ע:
וממאי דמדבר ואינו שומע זהו חרש, שומע ואינו מדבר זהו אלם?														ע:
דכתיב: (תהלים ל"ח) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו.														ע:
ואי בעית אימא, כדאמרי אינשי: אישתקול מילוליה.														ע:
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבי זירא:													ע:
(ויקרא ה') אם לא יגיד - פרט לאלם שאינו יכול להגיד	דתניא:													ע:
אמאי? הא יכול להגיד מתוך הכתב														ע:
עדות קאמרת? שאני עדות, דרחמנא אמר: מפיהם - ולא מפי כתבם.	אמר ליה אביי:													ע:
כשם שבודקין אותו לגיטין, כך בודקין אותו למשאות ולמתנות, ולעדיות ולירושות	מיתבי:													ע:

<p style="text-align: center;">disputants- חולקים $\diamond$ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה $\diamond$ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- $\triangleleft$ story- מעשה- O</p>		<p>מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>													
מקרא- key:															
גיטין-מי שאחזו		מאן דאמר													
מימרא															
קתני מיהת עדיות			⋮												עא.
רבי יוסף בר מניומי אמר רבי ששת: "דאקילו בה רבנן.			!	⋮											עא.
והא קתני ירושות			⋮												עא.
ירושת בנו הבכור.	רבי אבהו:		!	⋮											עא.
קתני מיהת למשאות ולמתנות			⋮												עא.
מאי לאו לעלמא			⋮												עא.
לא, לדידיה.			!	⋮											עא.
חרש, לא הלכו בו אחר רמיוותיו ואחר קפיצותיו ואחר כתב ידו אלא במטלטלין, אבל לא לגיטין	מיתבי:		⋮												עא.
תנאי היא			!	⋮											עא.
במה דברים אמורים - בחרש מעיקרו, אבל פיקח ונתחרש - הוא כותב והן חותמין.	דתניא, אמר רבן שמעון בן גמליאל:		!	⋮											עא.
וחרש מעיקרו לא? כשם שכונסה ברמיזה כך מוציאה ברמיזה			⋮												עא.
אי באשתו ה"נ, הכא במאי עסקינן - ביבמתו.			!	⋮											עא.
יבמתו ממאן?			⋮												עא.
אילימא דנפלה ליה מאחיו חרש			!	⋮											עא.
כשם שכניסתה ברמיזה כך יציאתה ברמיזה			⋮												עא.
אלא דנפלה ליה מאחיו פיקח.			!	⋮											עא.
ואיבעית אימא: לעולם דנפלה ליה מאחיו חרש, וגזירה אחיו חרש אטו אחיו פיקח.			!	⋮											עא.
אי הכי, אשתו נמי			⋮												עא.
יבמתו ביבמתו מיחלפא, אשתו ביבמתו לא מיחלפא.			!	⋮											עא.
ומי גזרינן חרש אטו פיקח?			⋮												עא.
שני אחין חרשין נשואין שתי אחיות פיקחות או שתי אחיות חרשות או שתי אחיות אחת פיקחת ואחת חרשת, וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחין פיקחין או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד פיקח ואחד חרש - הרי אלו פטורות מן החליצה ומן היבום, ואם היו נכריות - יכנסו, ואם רצו להוציאן - יוציאן אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.	והתנן:		⋮												עא:
			!	⋮											עא:
חלוקין עליו חביריו על רשב"ג.	רבי יוחנן:		⋮												עא:
אף אנן נמי תנינא:	אביי:		⋮												עא:
נישטת - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתתה - לא יוציא עולמית	[תנינא]		⋮												עא:
מאי עולמית? לאו אע"ג דיכול לדבר מתוך הכתב.			⋮												עא:
אי לאו דאשמועינן ר' יוחנן, הוה אמינא, רשב"ג לפרושי טעמא דת"ק הוא דאתא, ומאי עולמית? אע"ג דחזינא ליה דחרף אי נמי, לכדרבי יצחק	רב פפא:		!	⋮											עא:
דבר תורה שוטה מתגרשת, מידי דהוה אפיקחת בעל כרחה, ומה טעם אמרו אינה מתגרשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר.	דא"ר יצחק:		!	⋮											עא:
אמרו לו נכתוב גט לאשתך ואמר להן כתובו, אמרו לסופר וכתב ולעדים והתמו, וע"פ שכתבוהו והתמוהו ונתוהו לו וחזר ונתנו לה - הרי הגט בטל, עד שיאמר לסופר וכתוב ולעדים התמו.			⋮												עא:
טעמא דלא אמר תנו, הא אמר תנו - נותנין			⋮												עא:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O</p>		<p>statement-מיימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>		<p>מקרא-key:</p>													
גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	מאן דאמר																
מני?																	עא:
ר"מ היא																	עא:
מילי מימסרן לשליח	דאמר: [רבי מאיר]																עא:
עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים התומו	אימא סיפא:																עא:
אתאן לר' יוסי																	עא:
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]																עא:
רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי?																	עא:
אין, רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי.																	עא:
כולה רבי מאיר היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר תנו.	אביי:																עא:
אי הכי, עד שיאמר תנו מיבעי ליה																	עא:
אלא הכא במאי עסקינן - דלא אמר לבי תלתא.																	עא:
א"ה, עד שיאמר לשלשה מיבעי ליה																	עא:
אלא כולה רבי יוסי היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר אמרו.																	עא:
אי הכי עד שיאמר אמרו מיבעי ליה																	עא:
ועוד, מי מודה רבי יוסי באומר אמרו?																	עא:
כתב סופר ועד - כשר	והתנן:																עא:
חתם סופר שנינו	ואמר רבי ירמיה:																עא:
מתניתין מני? ר' יוסי היא, דאמר: מילי לא מימסרן לשליח	ואמר רב חסדא:																עא:
ואי ס"ד מודה ר' יוסי באומר אמרו, נפיק מינה חורבא, דזימנין דאמר להו לשנים אמרו לסופר ויכתוב ולפלוני ופלוני ויחתמו, ומשום כיוסופא דסופר חיישי ומחתמי ליה, ובעל לא אמר הכי																	עב.
אלא מחזורתא, רישא ר"מ וסיפא ר' יוסי.																	עב.
כולה ר' יוסי היא, ולא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא היכא דלא אמר תנו, אלא אפי' אמר תנו - לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר לבי תלתא, אלא אפי' אמר לבי תלתא - לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר אמרו, אלא אפילו אמר אמרו - נמי לא.	רב אשי:																עב.
כתב סופר לשמה וחתמו עדים לשמה, אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לו ונתנו לה - הרי הגט בטל, עד שישמעו קולו שיאמר לסופר כתוב ולעדים התומו	תניא כוותיה דרב אשי:																עב.
ישמעו - לאפוקי ממ"ד: מודה רבי יוסי באומר אמרו																	עב.
קולו - לאפוקי מדרב כהנא אמר רב.																	עב.
זה גיטיך אם מתי, זה גיטיך מחולי זה, זה גיטיך לאחר מיתה - לא אמר כלום																	עב.
מהיום אם מתי, מעכשיו אם מתי - ה"ז גט																	עב.
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, ואם מת, חולצת ולא מתייבמת.																	עב.
זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק וחלה ומת, אומדין אותו, אם מחמת חולי הראשון מת - ה"ז גט, ואם לאו - אינו גט.																	עב.
אלמא אם מתי כלאחר מיתה דמי																	עב.
מהיום אם מתי מעכשיו אם מתי	והדר תני:																עב.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>													
גיטין-מי שאחזו	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאי דאמר														
אלמא אם מתי לאו כלאחר מיתה דמי?															עב.
אם מתי - שתי לשונות משמע, משמע כמעכשיו ומשמע כלאחר מיתה, אמר לה מהיום - כמאן דאמר לה מעכשיו דמי, לא אמר לה מהיום - כמאן דאמר לה לאחר מיתה דמי.	אביי:														עב.
זה גיטך אם מתי - לא אמר כלום.															עב.
והולצת.	רב הונא:														עב.
והא לא אמר כלום קתני															עב.
לא אמר כלום, דאסירא לעלמא וליבם נמי אסירא.															עב.
והא מדסיפא חולצת, מכלל דרישא יבומי נמי מיבמה															עב.
מתני' כרבנן, ורב הונא דאמר כר' יוסי															עב.
זמנו של שטר מוכיח עליו.	דאמר: [רבי יוסי]														עב.
אי רבי יוסי, חליצה נמי לא תיבעי?															עב.
וכ"ת, מספקא ליה לרב הונא אי הלכתא כר' יוסי או אין הלכה כר' יוסי															עב.
ומי מספקא ליה?															עב.
והא רבה בר אבון חלש, עול לגביה רב הונא ורב נחמן															עב.
בעי מיניה מרבה בר אבון: הלכה כרבי יוסי או אין הלכה?	רב הונא לר"נ:														עב.
טעמא דרבי יוסי לא ידענא, הלכה איבעי מיניה?	א"ל: [רב נחמן]														עב.
את בעי מיניה הלכה, וטעמיה דרבי יוסי אנא אמינא לך	א"ל: [רב הונא]														עב.
בעי מיניה															עב.
הלכה כרבי יוסי	א"ל [רבה בר אבון], הכי אמר רב:														עב.
לבתר דנפק															עב.
היינו טעמא דרבי יוסי, דקסבר: זמנו של שטר מוכיח עליו	א"ל: [רב הונא]														עב.
אלא מספקא ליה, אי א"ר יוסי בעל פה אי לא אמר.															עב.
ומי מספקא ליה?															עב:
ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - אינו גט	והתנן:														עב:
רבתינו התירוה להינשא	ותני עלה:														עב:
מאן רבתינו?	ואמרי':														עב:
בי דינא דשרו מישחא, וסברי לה כר' יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו	רב יהודה אמר שמואל:														עב:
אלא מספקא ליה, אי הלכה כר' יוסי בעל פה או אין הלכה.															עב:
ומי מספקא ליה?															עב:
ה"ז גיטך אם מתי ושאיני מת - ה"ז גט, כשאמות ולאחר מיתה - אין זה גט	והאמר רבא:														עב:
היכי דמי?															עב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא דאמר לה מהיום ורבנן										!	?	
צריכא למימר?										?	?	
מהיום אם מתי - ה"ז גט	והתנן:									?	?	
ואלא לאו דלא אמר לה מהיום ור' יוסי										!	?	◇
ש"מ הלכה כר' יוסי											?	◇
לרבא פשיטא ליה, לרב הונא מספקא ליה.										!		◇
ואב"א: לעולם דאמר לה מהיום ורבנן, והני לישני איצטריכי ליה, שאני מת כאם מתי דמי, כשאמות כלאחר מיתה דמי.										!		◇
ואיכא דמתני לה אסיפא:												◇
זה גיטך לאחר מיתה - לא אמר כלום	[סיפא]											◇
ולדברי ר' יוסי חולצת.	רב הונא:											◇
פשיטא, מדסיפא לרבנן חולצת, רישא נמי לר' יוסי חולצת												?
מהו דתימא, רבי יוסי בהא כרבי ס"ל												!
גיטא מעליא הוי	דאמר: [רבי]											!
וחלוצה נמי לא תיבעי, קמ"ל, דלא רבי סבר לה כר' יוסי ולא ר' יוסי סבר לה כרבי												!
רבי לא סבר לה כרבי יוסי, דקתני כזה גט, למעוטי דרבי יוסי ור' יוסי לא סבר לה כרבי, דקתני כזה גט, למעוטי דרבי.												■
רבי מאי היא?												^
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	דתניא: [חכמים]											!
כזה גט.	רבי:											!
רבי יוסי מאי היא?												^
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מיכן ועד י"ב חדש, כתבוהו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט	דתנן: [ת"ק]											!
כזה גט.	רבי יוסי:											!
זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק כו'.												■
גיטו כמתנתו, מה מתנתו אם עמד חוזר, אף גיטו אם עמד חוזר ומה גיטו אע"ג דלא פריש, כיון דאמר כתובו - אע"ג דלא אמר תנו, אף מתנתו כיון דאמר תנו - אע"ג דלא קנו מיניה.	רב הונא:											◇
זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה, ועמד והלך בשוק וחלה ומת, אומדים אותו, אם מחמת חולי הראשון מת - ה"ז גט, אם לאו - אינו גט	תנן:											?
וא"א אם עמד חוזר, למה לי אומדנא? הרי עמד												?
שניתק מחולי לחולי.	מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:											!
והא עמד קתני												?
עמד מחולי זה ונפל לחולי אחר.												!
והא הלך בשוק קתני												?
הלך על משענתו, והא קמ"ל, דהלך על משענתו הוא דבעינן אומדנא, אידך, אומדנא נמי לא בעינן.												!

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
גיטין-מי שאחזו	מאי דאמר												
מימרא	מאי דאמר												
שמעת מינה: שכיב מרע שניתק מחולי לחולי - מתנתו מתנה.												◊	עג.
אין												!	עג.
שכיב מרע שניתק מחולי לחולי - מתנתו מתנה.	דאמר רבי אלעזר משמיה דרב:											◊	עג.
רבה ורבה לא סבירא להו הא דרב הונא, גזירה שמא יאמרו יש גט לאחר מיתה.	[רבה ורבה]											◊	עג.
ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא הוי גיטא, ומשום גזירה שרינן אשת איש לעלמא?												◊	עג.
אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקדושין מיניה.												!	עג.
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:											◊	עג.
שוויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.	א"ל: רב אשי											!	עג.
זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה, ונפל הבית עליו או הכישו נחש - אינו גט.	ת"ר:											◊	עג.
אם לא אעמוד מחולי זה, ונפל עליו בית או הכישו נחש - ה"ז גט												◊	עג.
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												◊	עג.
אכלו ארי, אין לנו.	שלחו מתם:											!	עג.
ההוא גברא דזבין ארעא לחבריה, קביל עליה כל אונסא דמתיליד, לסוף אפיקו בה נהרא אתא לקמיה דרבינא												◊	עג.
זיל שפי ליה, דהא קבילת עלך כל אונסא דמתיליד.	א"ל: רבינא											◊	עג.
אונסא דלא שכיח הוא	רב אחא בר תחליפא לרבינא:											◊	עג.
איגלגל מילתא ומטא לקמיה דרבא												◊	עג.
אונסא דלא שכיח הוא.	אמר להו: רבא											◊	עג.
אם לא אעמוד מחולי זה, ונפל עליו בית או הכישו נחש - ה"ז גט	איתיביה רבינא לרבא:											◊	עג.
אינו גט.	אמר ליה רבא: ואימא מרישא:											!	עג.
ומשום דקשיא רישא אסיפא, לא מותבינן תיובתא מינה?	רב אחא מדפתי לרבינא:											◊	עג.
אין, כיון דקשיא רישא אסיפא, לא איתמר בי מדרשא ומשבשתא היא, זיל בתר סברא.	אמר ליה: רבינא											!	עג.
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע זבין שומשמי אגידא דנהר מלכא, אגור מלחי לעבורינהו, קבילו עלייהו כל אונסא דמתיליד, לסוף איסתכר נהר מלכא												◊	עג.
אגורו חמרי אפקעינהו ניהלן, דהא קבילתו עלייכו כל אונסא דמתיליד	אמרו להו:											◊	עג.
אתו לקמיה דרבא												◊	עג.
קאקי חירוי משלחי גלימי דאינשי, אונסא דלא שכיח הוא.	אמר להו: רבא											◊	עג.
לא תתייחד עמו אלא בפני עדים, אפי' על פי עבד אפי' ע"פ שפחה, הוין משפחתה, מפני שלכה גס בה בשפחתה.												◊	עג.
מה היא באותן הימים? רבי יהודה אומר: כאשר איש לכל דבריה	[רבי יהודה]											◊	עג.
מגורשת ואינה מגורשת.	רבי יוסי:											◊	עג.
ראוה שנתייחדה עמו באפילה, או שישנה עמו תחת מרגלות המטה - אין חוששין שמא נתעסקו בדבר אחר וחוששין משום זנות ואין חוששין משום קדושין	ת"ר: רבנן											◊	עג.
אף חוששין משום קידושין.	רבי יוסי ברבי יהודה:											◊	עג.

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story		מקרא-key	
מאן דאמר	גיטין-מי שאחזו				
מאן דאמר	מימרא				
	מאי קאמר?			^	עג:
	רב נחמן אמר רבה בר אבובי:			!	עג:
	ראוה שנבעלה - חוששין משום קידושין	[דברי הכל]		!	עג:
	נתן לה כספים - חוששין משום זנות, דאמרי': באתננה נתן לה, ואין חוששין משום קידושין	[רבנן]		!	עג:
	אף בזו חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:		!	עג:
	כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:			^	עג:
	מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אין צריכה הימנו גט שני	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]		^	עג:
	כמאן?			^	עג:
	כדברי הכל.			!	עג:
	מידי כספים קתני?	מתקיף לה אביי:		;	עג:
	ה"ק:	אלא אמר אביי:		!	עג:
	ראוה שנבעלה - חוששין משום זנות ואין חוששין משום קידושין	[רבנן]		!	עג:
	אף - חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:		!	עג:
	כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:			^	עג:
	מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אין צריכה הימנו גט שני	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]		^	עג:
	כמאן?			^	עג:
	כר' יוסי בר' יהודה.			!	עג:
	א"כ, מאי אף?	מתקיף לה רבא:		;	עג:
	ה"ק:	אלא אמר רבא		!	עג:
	אף לא ראוה שנבעלה - חוששין משום קידושין.	רבי יוסי בר' יהודה:		!	עג:
	כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:			^	עג:
	מחלוקת - כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט	[רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]		^	עג:
	כמאן?			^	עג:
	דלא כחד.			!	עג:
	מה היא באותן הימים? רבי יהודה אומר: כאשת איש לכל דבריה	[רבי יהודה]		!	עג:
	מגורשת ואינה מגורשת.	רבי יוסי:		!	עג:
	ובלבד שימות.	תנא:		!	עג:
	ולכי מיית הוי גיטא? והא קיימא לן דאין גט לאחר מיתה			;	עג:
	באומר מעת שאני בעולם.	רבה:		!	עג:
	ימים שבינתיים - בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה ומטמא לה, כללו של דבר: הרי היא כאשתו לכל דבר - אלא שאינה צריכה הימנו גט שני, דברי ר' יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]		!	עג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ◼ קושיא- challenge- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
--	---

גיטין-מי שאחזו		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
בעילתה תלויה	רבי מאיר:								◼	◼	◼
בעילתה ספק	רבי יוסי:								◼	◼	◼
מגורשת ואינה מגורשת, ובלבד שימות.	חכמים:								◼	◼	◼
מאי איכא בין ר"מ לרבי יוסי?									?		
אשם תלוי איכא בינייהו, לר"מ לא מייתי אשם תלוי, ולר' יוסי מייתי אשם תלוי.	רבי יוחנן:								!	◼	
מגורשת ואינה מגורשת.	חכמים:									◼	<
חכמים היינו רבי יוסי										?	
איכא בינייהו דרבי זירא										!	◼
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במזונותיה.	דאמר רבי זירא אמר רבה בר ירמיה אמר שמואל:									!	◼
הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז - הרי זו מגורשת ותתן.											◼
ע"מ שתתני לי מיכן ועד שלשים יום, אם נתנה לו בתוך שלשים יום - מגורשת, ואם לאו - אינה מגורשת.	[רבנן]										◼
מעשה בצידון, באחד שאמר לאשתו ה"ז גיטך ע"מ שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתו, ואמרו חכמים: תתן לו את דמיה.	רבן שמעון בן גמליאל:									◼	○
מאי ותתן?											^
והיא תתן	רב הונא:									!	◼
לכשתתן.	רב יהודה:									!	◼
מאי בינייהו?										?	
איכא בינייהו, שנתקרקע הגט או שאבד										!	◼
רב הונא אמר והיא תתן - אינה צריכה הימנו גט שני	[רב הונא]									!	◼
רב יהודה אמר לכשתתן - צריכה הימנו גט שני.	[רב יהודה]									!	◼
ותנן נמי גבי קידושין כי האי גוונא											◼
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז - הרי היא מקודשת ויתן	דתנן:										◼
מאי ויתן?	ואיתמר:										^
והוא יתן	רב הונא:									!	◼
לכשתתן.	רב יהודה:									!	◼
מאי בינייהו?										?	
איכא בינייהו, שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר										!	◼
רב הונא אמר והוא יתן, תנאה בעלמא הוא, מקיים תנאיה ואזיל	[רב הונא]									!	◼
רב יהודה אמר לכשתתן, לכי יהיב לה הוא דהו קידושין, השתא לא הו קידושין.	[רב יהודה]									!	◼
וצריכא											◼
דאי אשמעינן גבי קידושין, בהא קאמר רב הונא והוא יתן, משום דלקרובה קאתי, אבל גבי גירושין דלרחוקה קאתי - אימא מודה ליה לרב יהודה											◼

<p>♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
ואי אשמעינן גבי גירושין, בהא קאמר רב הונא והיא תתן, משום דלא כסיף למיתבעה, אבל גבי קידושין דכסיפא למיתבעיה - אימא מודי ליה לרב יהודה					■																	עד.		
ואי אשמעינן גבי קידושין, בהא קאמר רב יהודה לכשתתן, משום דכסיפא למיתבעיה, אבל גבי גירושין דלא כסיף למיתבעה - אימא מודה ליה לרב הונא					■																	עד.		
ואי אשמעינן גבי גירושין, בהא קאמר רב יהודה לכשתתן, משום דלרחוקה קאתי, אבל גבי קידושין דלקרובה קאתי - אימא מודה ליה לרב הונא					■																	עד.		
צריכא.					■																	עד.		
ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתיים זוז, אע"פ שנקרע הגט או שנאבד - מגורשת, ולאחר לא תנשא עד שתתן	מיתבי:				♣																	עד.		
ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתיים זוז ומת, נתנה - אינה זקוקה ליבם, לא נתנה - זקוקה ליבם	ועוד תניא: [ת"ק]	♦	■		♣																	עד.		
נתנת לאביו או לאחיו או לאחד מן הקרובים	רבן שמעון בן גמליאל:	♦	■		♣																	עד.		
עד כאן לא פליגי - אלא					■																	עד.		
לי - ולא לירושי	דמר סבר: [ת"ק]	♦	■		♣																	עד.		
ומר סבר: לי - ואפילו לירושי	ומר סבר: [רבן שמעון בן גמליאל]	♦	■		♣																	עד.		
וכ"ע מיהא תנאה הוי, תיובתא דרב יהודה											♣											עד.		
הא מני? רבי היא	אמר לך רב יהודה:										!											עד.		
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי, ופליגי רבנן עליה, ואנא דאמרי כרבנן.	דאמר רב הונא אמר רבי:										!											עד.		
כי הוינן בבבל, אמרינן, הא דאמר רב הונא אמר רבי: כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי - פליגי רבנן עליה, כי סליק, אשכחתי לרבי אסי דיתיב וקאמר משמיה דרבי יוחנן: הכל מודים באומר על מנת כאומר מעכשיו דמי, לא נחלקו אלא במהיום ולאחר מיתה	וא"ר זורא:										■											עד.		
מהיום ולאחר מיתה - גט ואינו גט, דברי חכמים	והתניא: [חכמים]	♦	■		♣																	עד:		
כזה גט.	רבי:	♦	■		♣																	עד:		
ולרב יהודה דאמר: בעל מנת פליגי, אדמיפלגי במהיום ולאחר מיתה, ליפלגי בעל מנת																					♣	עד:		
להודיעך כחו דרבי																					!	עד:		
ולפלגו בעל מנת ולהודיעך כחו דרבנן																					♣	עד:		
כח דהיתירא עדיף ליה.																					!	עד:		
על מנת שתתני לי מכאן ועד שלשים יום וכו'.																						■	עד:	
פשיטא																						♣	עד:	
מהו דתימא קפידה לאו קפידא ולזרזה קאתי, קא משמע לן.																						!	עד:	
מעשה בצידן כו'.	רבן שמעון בן גמליאל:																					■	עד:	
מאי תנא דקתני מעשה?																						♣	עד:	
חסורי מיחסרא והכי קתני:																						!	עד:	
אם אמר לה ע"מ שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתי, איצטליתי דוקא קאמר לה	[רבנן]	♦	■		!																	♣	עד:	
תתן לה את דמיה	רבן שמעון בן גמליאל:	♦	■		!																	♣	עד:	
מעשה נמי בצידן, באחד שאמר לאשתו הרי זה גיטך על מנת שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתי, ואמרו תכמים: תתן לו את דמיה.	ואמר רבן שמעון בן גמליאל:																					○	!	עד:

<p style="text-align: center;"> disputants- חולקים ■ מימרא-statement central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ⚡ קושיא-challenge insertion of an earlier segment- קודמת- מובאה של פסקה ^ שאלה-question story- מעשה ! תירוץ-answer key- מקרא: ■ ראיה-proof </p>	<p style="text-align: center;"> גיטין-מי שאחזו מימרא </p>	<p style="text-align: center;"> מאן דאמר </p>	<p style="text-align: center;"> א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>
<p>הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, וחזר ואמר לה מחולים לך, מהו? תיבעי לרבנן, תיבעי לרשב"ג תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלא אחלה גבה, אבל הכא הא קאמר לה מחולי לך, או דלמא אפילו רשב"ג לא קאמר אלא דקא מפייסה ליה בדמי, אבל לגמרי - לא?</p>	<p>בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:</p>	<p style="text-align: center;">^</p>	<p>עד:</p>
<p>אינה מגורשת.</p>	<p>אמר ליה: [רבי יוחנן]</p>	<p style="text-align: center;">!</p>	<p>עד:</p>
<p>האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אי אתה נותן לבני כור אחד של חטין ושתי חביות של יין, ר"מ אומר: אסור עד שיתן</p>	<p>איתיביה: [רבי מאיר]</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>עד:</p>
<p>אף זה יכול להתיר את נדרו שלא ע"פ חכם, ואומר הריני כאילו התקבלתי</p>	<p>חכמים:</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>עד:</p>
<p>הכי השתא, התם לצעורה קא מכיין ולא ציערה, הכא משום הרווחה הוא והא לא איצטריך.</p>		<p style="text-align: center;">!</p>	<p>עד:</p>
<p>ההוא גברא דאמר ליה לאריסיה: כולי עלמא דלו תלת דלוותא ואכלי ריבעא, את דלי ארבעה ואכול תילתא, לסוף אתא מיטרא</p>		<p style="text-align: center;">O</p>	<p>עד:</p>
<p>הא לא דלה</p>	<p>רב יוסף:</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>עד:</p>
<p>הא לא איצטריכא.</p>	<p>רבה:</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>עד:</p>
<p>לימא, רב יוסף דאמר כרבנן, ורבה דאמר כרבן שמעון בן גמליאל</p>		<p style="text-align: center;">■</p>	<p>עד:</p>
<p>ותיסברא? והא קיימא לן הילכתא כוותיה דרבה, ובהא אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל</p>		<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>עד:</p>
<p>אלא לעולם כרבנן, רב יוסף כרבנן, ורבה אמר לך: אנא דאמרי אפילו לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלצעורה קא מיכוין, אבל הכא משום הרווחה הוא, והא לא איצטריך.</p>		<p style="text-align: center;">!</p>	<p>עד:</p>
<p>בראשונה היה נטמן יום שנים עשר חדש, כדי שיהא חלוט לו, התקין הלל הזקן שיהא חולש את מעותיו ללשכה, ויהא שובר את הדלת ונכנס, ואימתי שירצה הלה יבוא ויטול את מעותיו.</p>	<p>תנן התם:</p>	<p style="text-align: center;">■</p>	<p>עד:</p>
<p>מתקנתו של הלל נשמע, הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, ונתנה לו מדעתו - מגורשת, על כרחו - אינה מגורשת, מדאיצטריך ליה להלל לתקוני נתינה בעל כורחיה דהויא לה נתינה, מכלל, דבעלמא נתינה בעל כרחיה לא הויא נתינה.</p>	<p>ואמר רבא:</p>	<p style="text-align: center;">■</p>	<p>עד:</p>
<p>ודלמא כי אצטריך ליה לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.</p>	<p>מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי:</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>ע"ה.</p>
<p>מתקנתו של הלל, ה"ז גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז, ונתנה לו - בין מדעתו ובין בעל כרחו הויא נתינה, וכי איצטריך ליה להלל לתקוני - שלא בפניו, אבל בפניו - בין מדעתו בין בעל כרחו הויא נתינה.</p>	<p>ואיכא דאמרי, אמר רבא:</p>	<p style="text-align: center;">■</p>	<p>ע"ה.</p>
<p>מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי: ודלמא אפילו בפניו נמי - מדעתו אין, על כרחו לא, והלל מאי דאיצטריך ליה תקין.</p>	<p>מתקיף לה רב פפא, ואיתימא רב שימי בר אשי:</p>	<p style="text-align: center;">⚡</p>	<p>ע"ה.</p>
<p>כל מקום ששנה רשב"ג במשנתינו - הלכה כמותו, חוץ מערב, וצידן, וראיה אחרונה.</p>	<p>רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:</p>	<p style="text-align: center;">■</p>	<p>ע"ה.</p>